

## εμετός

**εμετός** κ. **έμετος**, **ο**, ουσ. [*<αρχ. ἔμετος*], ο εμετός·

- *είναι (για) να κάνεις εμετό!* ή *είναι (για) να κάνει κανείς εμετό!* το άτομο ή το φαγητό για το οποίο γίνεται λόγος, σου προκαλεί έντονη αποστροφή, μεγάλη αηδία: «είναι τόσο γλοιώδης τύπος, που είναι για να κάνει κανείς εμετό! || μην τρως απ' αυτό το φαγητό, γιατί είναι για να κάνεις εμετό!»·

- *μοίρασε σακούλες για εμετό*, (για ποδόσφαιρο στη νεοαργκό), ο παίχτης για τον οποίο γίνεται λόγος, έκανε αλλεπάλληλες και περίτεχνες τρίπλες στους αντιπάλους του, που τους ζάλισε: «για δες τι παιχταρά που έχουμε! Μοίρασε πάλι σακούλες για εμετό».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας